

Jammerbugt Kommune
Att. Borgmester Mogens Gade
Toftevej 43
9440 Aabybro

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 8972

Kære Mogens Gade

Doknr.
432605

Jeg har via Folketingets Social- og Indenrigsudvalg modtaget en henvendelse fra en række forældre til børn med handicap, som er bosiddende i Jammerbugt Kommune. Henvendelsen er vedlagt i kopi.

Dato
19-12-2016

Som det fremgår, fortæller forældrene, at de oplever store frustrationer i deres samarbejde med kommunen, som de ikke mener lever op til det ansvar, kommunen har for at yde hjælp og støtte til børn med handicap og deres familier.

Forældrenes kritik går i vidt omfang på, at kommunen ikke tilgodeser lovgivningens krav til sagsbehandlingen. Forældrene peger blandt andet på manglede dialog med kommunen og på problemer med meget lange sagsbehandlingstider i kommunen, både i forbindelse med afgørelser, oversendelse af klager til Ankestyrelsen, og genbehandling af sager, som er hjemvist af Ankestyrelsen.

Da der er tale om en alvorlig kritik af generel karakter, skal jeg anmode om en redegørelse for kommunens sagsbehandlingspraksis på børnehandicapområdet, herunder kommentarer til de af forældrene fremsatte kritikpunkter.

Redegørelsen bedes sendt til Børne- og Socialministeriet på p-handicap@sim.dk **senest tirsdag den 17. januar 2017.**

Med venlig hilsen

Mai Mercado

Kopi af dette brev er sendt til Statsforvaltningen

Mandag 21. november 2016

Vi er en række familier med handicappede børn, som er helt ude på kanten af afgrunden.....

Alle kæmper vi mod Jammerbugt Kommune som har implementeret nedskæringer og omlægninger, for os alle kendetegner det, at vores bevillinger er blevet fjernet, vores klager over påtænkte afgørelser, bliver ignoreret, de bliver til afgørelser, igen bliver vores klager herover ignoreret, der kommer revurderinger som indeholder det samme som både påtænkte afgørelser og afgørelser, på den måde går der måneder og for familier år. Selvom Ankestyrelsen underkender Kommunens afgørelser og beder Kommunen gennemgå sagerne igen – går der stadig væk et år hvor INTET sker....Borgmesteren er indblandet, men vil ikke forholde sig til sagerne som han siger – det er forvaltningens opgave...

I Ankestyrelsen kan de fortælle os, at det lader til, at Kommunen prøver sagerne, og i al den tid sagerne bliver trukket i langdrag i Kommunen, samt den efterfølgende behandlingstid i Ankestyrelsen sparer Kommunen de bevillinger som er frataget familierne...

Der er eksempler på, en familie hvis barn med infantil autisme af svær grad på 8 år ender med at gå ned med svær depression og bliver selvmordstruet, familien beder om tabt arbejdsfortjene for at kunne være hos sin søn 24/7 – det anbefaler børnepsykiatrisk – moderen har gået hjemme uden løn i 8 uger – hører intet fra sagsbehandler - kan ikke komme i dialog med sagsbehandler, familien havde tidligere tabt arbejdsfortjeneste – men ved omstruktureringen er det fjernet...

Vi har været til møde med forvaltningen – ikke første gang, vi havde et møde med samme i juli måned, men situationen for os familier er tilspidset, og INTET har ændret sig – tværtimod.... – de siger de lytter, men de siger også, at bare fordi vi har handicappede børn, er det ikke ensbetydende med, at der følger penge med.

Vi bliver fortalt, at de har lavet en ny procedure for sagsbehandlinger som ALLE skal gå gennem én og samme faglige leder, derfor er behandlingstiderne uendelige, og meget upersonlige, vi får konstant nye sagsbehandlere, de har aldrig sat sig ind i vores familiers situation, de har intet kendskab til vores børn, de bliver væk fra netværksmøder – men ikke desto mindre bliver bevillinger standset alt imens vores sager kører i Ankestyrelsen – den procedure tager op til et år – og i den periode er vi totalt overladt til os selv....

Det er bevillinger som man tidligere har skønnet nødvendige for at støtte familierne – og med et bliver de fjernet – og vores muligheder for at være i konstruktiv dialog er væk... Vi bliver ramt dobbelt, for nu skal vi kæmpe år og måneder mod Kommunen samt at vores bevillinger er væk – det være sig bevillinger til aflastning, tabt arbejdsfortjeneste, merudgifter osv.

Gruppen med fortabte forældre til handicappede børn vokser, og vi bliver alle mere og mere fortvivlede, forældre går ned med stress, flere søger hjælp hos psykologer og læger for at få hjælp til at håndtere de tilspidsede vilkår, nogle er kommet så langt ud, at de må overleve på kontanthjælp fordi de ikke kan få den fornødne hjælp til at kunne passe et arbejde...

Vi beder hermed Socialudvalget om hjælp – hjælp til at belyse problematikken og vi beder om muligheden for en foretræd hvor vi kan have vores konsulent fra foreningen LEV og evt. pressen med.

Med venlig hilsen

Dorthe Olsen, mor til Patrick på 17 år med hjerneskade samt 19-årig bror med samme hjerneskade

På vegne af:

Familien Kræmmergaard, Familien Godiksen, Familien Mose Winther, Familien Thomsen, Familien Iverse, Familien Kjær Lavdal, Familien Jensen, Familien Trabjerg Christensen, Familien Larsen, Familien Pagels